

Opgegroeid tussen de radijs

Sinds drie jaar is Monique Cornelissen (29) samen met haar oudste broer Ruud (27) bezig met de overname van Ortolanda Melderslo, een grote radijsteler in Europa. Het is een echt familiebedrijf, dat mede dankzij hun vader René (58) succesvol werd en dat al zijn oorsprong heeft bij de opa van Monique, Ruud en jongere broer Niels. Opvolging binnen de familie is tegenwoordig geen vanzelfsprekendheid meer. Het verhaal van Monique en Ruud laat de mooie en uitdagende kanten zien van een bedrijf dat wordt doorgegeven aan de volgende generatie.

Als we aanbellen, wacht Monique ons al op in de kantoorruimte, die tevens dienstdoet als receptie en speelruimte voor als er kinderen zijn. Het ziet er bescheiden, maar gemoedelijk uit en de ruimte staat qua grootte in schril contrast met het bedrijf zelf. Ortolanda beschikt als groep in totaal namelijk over zo'n 70 hectare kassen op drie locaties in binnen- en buitenland. Het is een samenwerking van twee familiekwakerijen, te weten de familie Cornelissen uit Melderslo en de familie Coolbergen uit Oude-Tonge. Samen hebben ze in 2000 nog een derde radijskwakerij opgezet, en wel in het Italiaanse

Borgo Grappa. Sinds 2017 dragen alle drie de locaties de naam Ortolanda, de naam die in eerste instantie alleen aan de Italiaanse kwekerij was gegeven en die vrij vertaald "Hollandse moestuin" betekent.

Herinneringen aan de kas

Even later komt Ruud aangelopen vanuit de kas. Terwijl Monique nog even een telefoontje afrondt, legt ze uit dat het in het voorjaar altijd erg druk is in de radijsteelt. Gelukkig hebben broer en zus tijd kunnen maken om ons meer te vertellen over het bedrijf en de overname waar ze middenin zitten.

'Het bedrijf is in de jaren '60 begonnen, toen opa in Leunen verschillende groenten ging telen', begint Ruud. 'Onze vader, René, hielp altijd mee in het bedrijf en nam in de jaren '90 samen met zijn broer John het bedrijf van opa over.'

Het bedrijf verhuisde van Leunen naar Melderslo, waar goede grond te koop was. Daar werd destijds ook de keuze gemaakt om te specialiseren in radijs. Wij herinneren ons echter nog uit onze kindertijd dat we ook augurken, koolrabi en bloemen hadden.'

‘We hebben sowieso veel mooie jeugdherinneringen aan de kas’, glimlacht Monique. ‘Toen we baby’s waren stond onze box gewoon tussen de radijs, een kinderopvang kenden we helemaal niet. Mam vond het veel fijner dat wij bij haar konden blijven tijdens het werk. Toen we peuters waren, zaten we vaak in de afvalkratjes naast mam en pap tussen de radijs of we liepen achter opa aan met een traptractor of poppenwagen, die dan in onze fantasie dienstdeed als frees of zaaimachine. Toen we wat ouder waren, liepen we na school altijd eerst naar achter, om even te kijken of te helpen. We zijn echt in de kas opgegroeid.’

De stap durven zetten

Terwijl het voor Ruud al van jongs af aan duidelijk was dat hij later in het bedrijf wilde komen, was

“Bij een familieovername wil je alles heel goed afspreken, zodat je altijd nog gezellig met elkaar aan de keukentafel kunt zitten”

het voor Monique een langere zoektocht. ‘Hoewel ik altijd heb meegewerkt in de kas en loods en dat ook leuk vond, had ik niet meteen zoiets van: dit ga ik later doen’, vertelt ze. ‘Ik koos dan ook voor een hele andere studie, namelijk Commerciële Economie en ik specialiseerde me in Leisure Management. Na mijn laatste stages bij een hotel in London en een hotel in Horst, kon ik daar aan de slag gaan als ik wilde. Toch voelde dat niet als het juiste pad en ik besloot

op ontdekkingsstocht te gaan bij ons bedrijf in Italië. Ik heb er anderhalf jaar meegelopen en het bedrijf, de mensen, de cultuur en de taal goed leren kennen.’

Tot op de dag van vandaag is Monique blij dat ze die stap heeft gezet. ‘Ik kon door die periode voelen wat het betekende om het bedrijf mee te runnen en heb hierdoor de stap om het bedrijf mee over te nemen uiteindelijk ook durven zetten.’

“We hebben uit onze kindertijd veel mooie herinneringen aan de kas”

Ze lacht. ‘Sowieso is het fijn dat ik nu weet hoe het er in Italië aan toe gaat, als er ook maar iets is wat daarmee te maken heeft, mag ik het altijd oplossen!’ Ruud is ook blij met de overname. ‘Ik vind het vooral een heel fijn gevoel dat ik nu echt aan mijn eigen toekomst bouw. Ik haal niet zoveel voldoening uit het ontvangen van salaris; nu draagt alles wat ik doe bij aan het eigen bedrijf.’

Uitdagingen van een familieovername

Zo’n overname is natuurlijk niet een-twee-drie geregeld. Zeker

niet als er meerdere mensen in het bedrijf zitten, die allemaal hun eigen belangen hebben. ‘Wat ik iedereen die zoiets doorloopt zou willen adviseren, is goede begeleiding’, begint Monique. ‘Met het eerste bedrijf dat ons hielp bij de overname liep het niet lekker, dus zijn we met een andere adviseur in zee gegaan. Dat klikte gelukkig stukken beter.’ ‘De uitdaging bij onze overname, is dat we te maken hebben met zowel onze vader als onze oom’, gaat Ruud verder. ‘Zij bezitten samen het bedrijf. Daarnaast hebben we nog te maken met onze jongere broer, die

overigens niet het bedrijf in wil, en met de kinderen van mijn oom. Je wil alles natuurlijk heel goed afspreken, zodat niemand zich benadeeld voelt en zodat je als familie altijd nog gezellig met elkaar aan de keukentafel kunt zitten.’

Uiteraard is er ook nog de familie Coolbergen, waar ze intensief mee samenwerken. Toevallig is daar ook een familieovername aan de gang. Het zijn namelijk de broers Ad en Willem-Jan Coolbergen die het bedrijf Ortlanda Oude-Tonge mee hebben grootgemaakt en die veel hebben betekend voor de Italiaanse tak van het bedrijf.

“Toen we baby's waren stond onze box gewoon tussen de radijsjes”

Op de foto's zijn Ruud en Monique te zien, hoe ze zelf als kind opgroeiden tussen de radijsjes.

Ook de kinderen van Monique gaan regelmatig met haar, broer Ruud en hun vader Rene mee de kassen in.

Je browser kan deze video niet afspelen. Meer informatie

De video op [Vaneigenbodem.nl](https://vaneigenbodem.nl) met radijstelers Ortolanda

Sinds kort heeft Willem-Jan echter het stokje van Oude-Tonge overgedragen aan één van zijn kinderen, Melchior, die nu dus samen met zijn oom Ad eigenaar is van het bedrijf in Oude-Tonge.

‘De samenwerking met Melchior en Ad loopt heel goed’, vertelt Ruud. ‘Onze vaders werkten natuurlijk ook al intensief samen en we kennen Melchior al van jongs af aan. ‘We trekken veel samen op’, knikt Monique. ‘We vullen elkaar ook goed aan, samen hebben we alle kennis in huis die nodig is om in de toekomst met z’n drieën het bedrijf te runnen. Ruud weet alles van techniek, ik ben van verkoop en financiën en Melchior heeft veel kennis van de teelt zelf. Een perfecte combinatie dus!’

Alles voor de zaak

Aan de manier waarop ze vertellen, is te merken dat de twee echt passie hebben voor het bedrijf. Ze staan er dag en nacht voor klaar en zelfs

als ze thuis zijn, bij hun partner of kinderen, zijn ze nog geregeld met hun gedachten bij het bedrijf. ‘Mijn vriendin wil niet het bedrijf in, maar laat mij wel helemaal vrij om dit te doen’, vertelt Ruud. ‘Dat is ook nodig denk ik, als je zo’n bedrijf wil runnen, dat je omgeving, zoals je partner en vrienden, er begrip voor hebben dat je heel veel tijd in je bedrijf stopt. Ik ben bijvoorbeeld gestopt met voetballen, omdat ik er op de enige rustige dag in de week niet allerlei verplichtingen bij kan hebben. Ik wil het beetje tijd dat ik in het weekend heb vrijhouden voor mijn vriendin en vrienden.’

Monique herkent zich hierin. ‘Ik heb twee jonge kinderen van 2 en 4 jaar oud, maar ik merk stiekem dat ik vaak onder het koken ofzo nog aan het nadenken ben over mijn werk. Ik kan ook gerust nog ’s avonds met Ruud appen over hoe we iets de volgende dag aanpakken of nog even de boekhouding bijwerken. Het werk stopt voor ons nooit. Wat wel

echt mooi is’, gaat Monique verder, ‘is dat we het nog altijd samen doen als familie. We wonen allemaal in de buurt van het bedrijf, pap en mam werken nog in het bedrijf, de oma’s staan altijd klaar om op de kinderen te passen en tussen de middag eten we samen. En als er een keer nood aan de man is, is er altijd een schoonbroer of schoonvader die een handje kan helpen. Ieder van ons voelt zich verantwoordelijk voor het bedrijf en ik denk dat iedereen die hier werkt, dat kan beamen.’

Anders dan vroeger

Als we vragen of Monique’s kinderen ook tussen de radijs opgroeien, zoals zij zelf ooit de liefde voor de radijs met de papepel meekreeg, vertelt ze dat het helaas anders is dan vroeger: ‘Mijn kinderen komen hier regelmatig’, vertelt ze wijzend naar de speelhoek, ‘alleen de kas is tegenwoordig veel gevaarlijker dan vroeger omdat we nu volledig geautomatiseerd zijn.’

Ik kan ze er echt niet laten spelen of meehelpen. Soms mogen ze even mee op de heftruck of op de vrachtwagen om radijsjes te halen, maar ze opvoeden zoals onze ouders dat deden, gaat niet meer.'

Het is juist deze automatisering die Ruud als kind wel heel interessant vond: 'Vroeger waren er nog niet zoveel machines en gebeurde alles met de hand', aldus Ruud. 'Ik heb als kind gezien hoe er steeds meer geautomatiseerd werd en vond dit zo leuk, dat ik besloot me hierin te specialiseren via een opleiding Mechatronica, wat een combinatie is van elektrotechniek en werktuigbouwkunde.' Inmiddels is Ruud zo ver dat hij alle systemen en machines in de kas eigenhandig kan onderhouden en repareren. 'Heel handig natuurlijk', vertelt Monique, 'Maar alles komt nu wel op Ruud aan. We zijn dus wel op zoek naar iemand die dit samen met Ruud kan doen, zodat we niet van hem afhankelijk zijn.'

Als we vragen waar ze trots op zijn, is het toch vooral de eigenwijsheid en het doorzettingsvermogen van hun vader, die regelmatig tegen de stroom in zwom en z'n eigen plan trok. 'Hij heeft soms een sterke mening', merkt Ruud op, 'maar onze wvader durfde het wel aan om steeds weer nieuwe stappen te zetten en om bedrijven over te nemen. Hij heeft Ortolanda daarmee kunnen uitbreiden en tot het succes gemaakt dat het nu is.' Monique grinnikt. 'Natuurlijk zijn er dingen die we anders willen doen als wij straks volledig eigenaar zijn, maar tot die tijd respecteren we elkaars beslissingen. We willen natuurlijk sowieso niemand voor het hoofd stoten, onze voorgangers hebben het bedrijf gemaakt tot wat het nu is en als we veranderingen doorvoeren, zal dat altijd met respect zijn voor wat zij samen hebben opgebouwd.'

Sinds 1 januari 2019 hebben Ruud en Monique de eerste aandelen overgenomen en zitten ze officieel in het bedrijf. Het overnametraject duurt naar verwachting tot 1 januari 2026, vanaf dan zijn Ruud en Monique Cornelissen officieel eigenaar van Ortolanda Melderslo. Aan een fusie tussen Oude-Tonge en Melderslo wordt gewerkt.

